

af — hvad jeg selvfølgelig ikke kunde vide, forinden den ærede Rigsdagsmand havde udtalt sig paa den Maade han nu har gjort — og navnlig naar det er Tilfældet med Hensyn til de 150 Rd. til en yngre Videnskabsmand, er det fuldt berettiget af mig at sige, at det ikke er nogen særdeles stor Høflighed, der er vist Ministeren, som under Forhandlingen med Udvalget havde gjort fuldstændig Rede for dette Punkt paa samme Maade som nu, naar dette ikke har kunnet foranledige Mindretallet til at gaa den Vej, man ellers i saa Tilfælde pleier at gaa, idet man i Betænkningen henleder Opmærksomheden paa det vedkommende Punkt og dertil føjer: Vi have modtaget saadanne Oplysninger, som maatte være tilfredsstillende. Naar man desuagtet opstiller Spørgsmaalet, maa dette tage sig ud for Ministeren, som om man vilde have Kamp i den Anledning; men jeg tror ikke, at det hverken tilgævefor Ministeren eller overfor Thinget vil være den rette Vej at gaa, hvis man virkelig er kommen til den Opfattelse af Spørgsmaalet, hvortil det ærede Medlem dog synes at være kommet. — Hvad angaar Hovedspørgsmaalene, har jeg tidligere bemærket, at jeg selvfølgelig ikke kunde vente Andet, end at de vilde komme igjen, idet jeg ingenlunde troede, at de Udtalelser, som fremkom fra mig i Udvalget, skulde kunne udøve nogen Indflydelse paa Mindretallet i den Henseende. I den Anledning var det ikke, at Klagen blev reist af mig, men det var den Maade, hvorpaa Forslagene her bleve forsvarede, der kunde give Anledning til visse Anker. Jeg maa saaledes — for at blive ved den ærede Rigsdagsmands Udtalelser — spørge, om det ikke var — han tillade mig det Udtryk — en Fordretelse af mine Udtalelser igaar om den botaniske Have, naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at jeg skulde have afgivet den Falliterklæring for samtlige Statsembedsmænd, at de ikke skulde være istand til at indtræde i Komiteen for Dygningen af den botaniske Have, fordi jeg dertil havde valgt en Mand, som jeg ansaa fortrinlig stikket dertil, og som ikke var Embedsmænd. Er det egentlig en passende Maade at fortolke en Ytring paa, naar man, fordi jeg erklærer, at jeg har fundet en Mand,

som jeg ansaa fortrinlig stikket til at udføre en Stilling, der kræver en Forening af mange forskellige Egenstaber, deraf ikke blot slutter, men vil lægge den Mening i Ministerens egen Mund, at det skal være en Falliterklæring, saaledes at der ikke skulde være nogen Anden til at udføre dette Hverv? Det er en utilbørlig Fortolkning af mine Ord fra igaar; men jeg kan dog ikke negte, at min Overraskelse i den Henseende er meget ringere end i den, at det ærede Medlem kunde finde noget Utilbørligt, eller i alt Fald Noget, som burde fremhæves med en saa stor Styrke, i, at Ministeren havde benyttet en Mand, som ikke var Statsembedsmænd, til en vis Virksomhed, til hvilken han ansaa ham for egnet; det er i høj Grad overraskende at høre og især fra det ærede Medlems Side. Jeg tør sige, at det var min fuldeste Overbevisning, at det vilde have tiltalt her i Thinget, at man havde fundet og valgt en Mand, som i en sjelden Grad egnede sig til et Hverv, uagtet han ikke er Embedsmænd. Jeg kan heller ikke forstaa, at den Omstændighed, at han bor paa Frederiksberg, skulde i saa Henseende stemple ham som uværdig; det blev tre Gange nævnet af det ærede Medlem, men at det skulde gjøre ham uskikket dertil, er dog en høist besynderlig Maade at udtale sig paa. Har man ikke ellers ved forskellige Leiligheder, naar der var Opgaver at løse, netop søgt at staae Mænd frem, som ikke vare Embedsmænd? Er ikke allerede de Sag, som fra Universitetets Side naturligt maa kræves repræsenterede, meget dygtigt repræsenterede i denne Komite? De have deres Repræsentation i Komiteen i den botaniske Gartner og i Universitetets Professor i Botanik; men da den Opgave, hvorom her er Spørgsmaal, i det Hele er en ganske anden og anderledes kompliceret, end at den paa nogen Maade kan siges at henhøre under de Fordringer, som kunne stilles til disse Mænd, der iøvrigt paa en udmærket Maade udfylde deres Plads i Universitetets Tjeneste, uden at de derfor egentlig egne sig til at stilles i Epiden for et saadant Foretagende, maa jeg spørge, om det ikke er et Held, at man har en Mand, der i det Hele taget hos sig forener saa mangfoldige Egen-